

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 158 — Rok 133 (4)

Piątek, 7 lipca 1944 r.

DZIŚ: Cyryla i Metodego
JUTRO: Elżbiety.

Ożywiona działalność bojowa między Kowlem a Dniestrem

Zażarte boje o przesmyki w rejonie Baranowicz i Mołodeczna

Naczelną Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA w dniu 6 lipca:

Na północny zachód od Caen nie kontynuował nieprzyjacieli szych' ataków na skutek wysokich strat poniesionych w dniu poprzednim. Na odcinku na południowy zachód od Carentan aż do zachodniego wybrzeża półwyspu Cherbourg atakowały północno-amerykańskie formacje przez cały dzień wspierane wybitnie przez artylerię i czołgi. W wyniku gwałtownych walk ścignięto nasze wysunięte czołówki bojowe na główną linię bojową. Tam, gdzie nieprzyjacieli wstąpił się w nią przystąpiły nasze wojska do przeciwnatarcia. Walki są jeszcze w toku.

We Francji południowej zniszczono w walce angielski oddział sabotażowy.

Lotnictwo atakowało skutecznie w nocy znacznymi eskadrami samolotów bliskiego wsparcia nieprzyjacielskie ruchy wojsk.

W czasie raportowanego wczoraj ataku ciężkich samolotów bojowych na nieprzyjacielskie skupienia okrętów w nocy z 4 na 5 lipca według ostatecznych raportów zatopiono dalszy frachtowiec o 7000 brt, uszkodzono ciężko jeden kontrtorpedowiec i zniszczono pożar na jednym statku pasażerskim o pojemności 10.000 ton.

Nad okupowanymi obszarami zachodnimi stracił nieprzyjacieli 57 samolotów, w czym 44 czterosilnikowe bombowce.

Jednostki ubezpieczające marynarki wojennej zatopły w licznych portach z nieprzyjacielskimi siłami morskimi i powietrznymi trzy brytyjskie łodzie pościgowe u wybrzeży holenderskich i francuskich. Dalej wzniesiono pożar na jednym kontrtorpedowcu i uszkodzili celnymi trafieniami artyleryjskimi trzy dalsze łodzie pościgowe. Ponadto zestrzelono 13 nieprzyjacielskich myśliwców bombardujących. Zginęło 5 własnych jednostek.

Zapomocą środków bojowych marynarki wojennej na obszarze morskim frontu inwazyjnego zatopiono 2 wyładowane po burzy transportowce o pojemności 15.000 ton, jeden kontrtorpedowiec i jedną fregatę. Dalszy transportowiec o poj. 9000 ton ciężko uszkodzono.

Nasz ogień odwetowy na Londyn trwa z nieznacznymi przerwami.

We Włoszech toczyły się wczoraj ciężkie walki szczególnie na odcinkach wschodniego i zachodniego wybrzeża. Nieprzyjacieli usiłowali znowu przy użyciu nowo wprowadzonych sił piechoty i czołgów przełamać nasz front. Wszystkie ataki utknęły wśród strat dla nieprzyjaciela przed naszymi liniami, przy czym zestrzelono wiele nieprzyjacielskich samolotów myśliwskich. W rejonie na północ od Sieny cofnęliśmy nasz front w toku akcji skracania go o kilka kilometrów na północ.

278 dywizja piechoty pod dowództwem generała-porucznika

Hoppe w długotrwałych ciężkich walkach obronnych z przeważającym nieprzyjacielem biła się szczególnie dzielnie, zadając mu ciężkie straty. O niezłomny opór tej dywizji załamały się wszystkie nieprzyjacielskie próby przełamania frontu.

Samoloty bliskiego wsparcia operujące nocą wywołały w nieprzyjacielskich składach materiałów dowozowych na wybrzeżu Adriatykiem lekkie pożary i eksplozje.

Włoskie samoloty torpedowe zaatakowały przed portem Bari nieprzyjacielskie skupienia okrętów trafiając dwa statki handlowe o 13.000 brt.

Na południowym odcinku frontu w wschodniego ożywiła się działalność bojowa między górnym Dniestrem a Kowiem.

Na środkowym odcinku frontu wschodniego toczą się zażarte walki o przesmyki koło Baranowicz i Mołodeczna. Pod Baranowiczami odparły niemieckie i węgierskie wojska liczne ataki bolszewików w zajętych bojach. Na zachód od Mołodeczna załamały się nieprzyjacielskie próby przełamania frontu wśród wielkich strat bolszewickich. Zniszczono oddziały kawalerii i czołgów, które wlały się w nasze pozycje ryglujące. Na północny zachód od jeziora Narocz uchwycono sowieckie czołówki wypadowe. Pomiędzy Dynaburgiem i Połockiem odparto szereg ataków nieprzyjacielskich. W jednym miejscu włamała się jeszcze w toku gwałtowne walki. Na północ od Połocka dokonali bolszewicy szeregu bezskutecznych wypadów.

Ataki niemieckich eskadr samolotów bliskiego wsparcia skierowane były przede wszystkim przeciw nieprzyjacielskim kolumnom marszowym. Przy tym zniszczono znowu wiele czołgów i dział oraz kilkadziesiąt pojazdów i kilka mostów.

Ciężkie samoloty bojowe zaatakowały w nocy dowództwo nie-

przyjacielski, szczególnie dworzec w Kryczewie, gdzie powstały rozległe pożary i silne eksplozje. Dalszy skoncentrowany atak skierowany był na lotnisko w Mińsku. Zauważono tam wielkie zniszczenia i liczne pożary.

Pojedyncze samoloty brytyjskie zrzucały ostatniej nocy bomby na miejscowości w obszarze reńsko-westfalskim.

W przededniu nowej fazy inwazji

Bitwa pancerna w Normandii odżyła

BERLIN, 6. 7. — Agencja „Telepress“ dowiaduje się następujących szczegółów o przebiegu walk na froncie inwazyjnym.

W rejonie bojowym Caen, we wtorek w godzinach przedpołudniowych po dwudniowej przerwie odżyła znowu bitwa pancerna z całą intensywnością.

Po bezskutecznych atakach na ważne stanowiska wyżynne na południe od szosy Caen—Villers Bocage, Anglicy zgrupowali w ostatnich dniach większość swoich baterii ciężkiej artylerii z zamiarem przesunięcia głównego punktu swego ataku ku północy. We wtorek o świcie rozpoczął się niezwykle ciężki ogień huraganowy z działami angielskich wszystkich kalibrów przeciw niemieckim pozycjom, rozciągającym się po obu stronach autostrady, prowadzącej z Bayeux do Caen. Przez kilka godzin tysiące granatów uderzały na odcinek szerokości 7 km. Wkrótce po godzinie 7 rano rozpoczął się atak dwóch brytyjskich dywizji pancernych, przy pomocy którego Anglicy pragnęli uzyskać przełamanie przez stanowiska niemieckie.

Wywiązały się zażarte zmagania, które przeciągnęły się do wtorku w południe. Kiedy słońce stanęło najwyżej, obrońcy niemieccy odrzucili wszystkie ataki angielskie.

BERLIN, 6. 7. — Ze źródła dobrane poinformowanego dowiaduje się agencja „Telepress“ następujących szczegółów o walkach na froncie włoskim:

Na froncie włoskim nadal prowadzili Alianci swe ataki w dotychczasowych punktach ciężkości operacji tamtejszych, przy czym użyli oni ciężkiej broni w rozmiarach zwiększonych. Charakter szeroko zakreślonych operacji zmierzających do przełamania posiadają walki na zachodnim wybrzeżu półwyspu włoskiego oraz dalej wewnątrz kraju, przede wszystkim zaś na północny zachód od jeziora Trazymeńskiego.

Na północ od Sieny rzucili Alianci do walki nowe formacje czołgów,

które skierowały akcję swą przede wszystkim przeciwko pozycjom niemieckim, położonym na górach i w okolicy miasta Sieny.

Ale i na wybrzeżu wschodnim półwyspu Apenińskiego szaleją zażarte walki. Pozycje niemieckie nie uległy w żadnym miejscu rozdarciu pomimo poważnego wsparcia walczących tam alianckich wojsk pomocniczych przez czołgi angielskie oraz przez liczne formacje alianckich samolotów myśliwskich i bliskiego wsparcia. Jednostki czołgów brytyjskich miały już poważne straty przed liniami niemieckimi. Spośród 60 atakujących czołgów brytyjskich zniszczono nie mniej jak 31.

Poszczególne czołgi angielskie, którym udało się poprzez niemieckie rowy strzeleckie dotrzeć na tyły niemieckiej głównej linii bojowej, zmusiły do walki formacje przeciw czołgowe jeszcze przed pozycjami niemieckiej artylerii. W ciągu wtorku popołudnia zniszczenie tych czołgów brytyjskich było w toku.

Według niepełnych jeszcze raportów, w ciągu wtorku zlikwidowano w tym punkcie frontu inwazyjnego 37 czołgów brytyjskich.

Również na odcinku frontowym amerykańskiej armii inwazyjnej wywiązały się we wtorek ożywione walki, które jednak, pomimo poważnych ilości materiału, użytego do boju przez Amerykanów, należy określić jako akcje o znaczeniu lokalnym. Ataki wojsk amerykańskich po osiągnięciu nikłych zysków terenowych załamały się jeszcze przed niemieckimi głównymi liniami bojowymi. W ogniu automatycznej broni niemieckiej jednostki piechoty amerykańskiej poniosły ponownie wysokie krwawe straty.

KRAKÓW, 6. 7. — Zestawiając bilans z pierwszego miesiąca od czasu rozpoczęcia się inwazji na wybrzeżu normandzkim, uwzględnić trzeba, że wojska alianckie zajęły do tej chwili 5.200 kilometrów kwadratowych. Zwążywszy, że Francja posiada obszar 532 tysięcy kilometrów kwadratowych, dochodzimy do wniosku, że Anglicy i Amerykanie w przeciągu czterech tygodni zdobyli jeden procent całego obszaru Francji.

W obecnej fazie walk uprzytomnić sobie należy trzy punkty widzenia:

1) Po dokonaniem przegrupowania wojsk amerykańskich na półwyspie Cotentin liczyć się trzeba z tym, że Amerykanie usiłować będą otworzyć sobie wrota tego półwyspu w kierunku południowym a mianowicie w okolicy St. Lo. Nie ulega żadnej wątpliwości, że Amerykanie użyją wszelkich środków technicznych, aby wydobyć się z tego półwyspu i zdaje się, jakoby rozpoczęły się już w związku z tym pierwsze potyczki.

2) Wojska angielskie w dalszym ciągu prowadzą bitwę materiałową o wielkich rozmiarach około Caen. Gdy w samej linii bojowej nastąpiła krótka przerwa, dalszy dowód ludzi i materiału drogą morską oraz poza frontem angielskim wskazują na to, że spodziewać się trzeba na tym odcinku większych wysiłków armii inwazyjnej.

3) Na podstawie własnych doświadczeń obserwacji odnośnie do ogólnych przygotowań anglo-amerykańskich, przyjęć trzeba prawdopodobieństwo inwazyjnej inwazyjnej w innym miejscu wybrzeża francuskiego. Dopiero po rozpoczęciu się walk, związanych z tą nową fazą, z pewnym prawdopodobieństwem liczyć się będzie można z tym, że rozpęta się wielka bitwa o Francję.

Jaka rolę w ramach ogólnych tych walk na froncie inwazyjnym odgrywać będzie nowa broń niemiecka „V 1” oraz z wszelkim prawdopodobieństwem oczekiwane użycie dalszych typów broni tajnej, tego obecnie nie można jeszcze osądzić. Przyjęć jednak trzeba jako pewnik, że po fазie bagatelizowania „bomb latających”, użytych przeciwko brytyjskiemu przemysłowi wojennemu i przeciwko obiektom wojskowym, nastąpiła w dniach ostatnich prawie że historyczna dyskusja na ten temat w angielskiej opinii publicznej.

Moskwa żądała „symbolicznej kapitulacji” Finlandii

SZTOKHOLM, 6. 7. — Dziennik moskiewski „Prawda” opublikował artykuł, w którym wysuwał twierdzenie, że Związek Sowiecki nie zażądał od Finlandii rzeczywistej, lecz co najwyżej symbolicznej kapitulacji. Dziennik stwierdza dalej, że Moskwa była gotowa po tej symbolicznej kapitulacji przyjąć delegatów fińskich, celem odbycia rozmów.

Z dalszych wywodów „Prawdy” wynika jednak, że ta symboliczna kapitulacja miała być tylko wstępem do prawdziwej kapitulacji Finlandii i że na Kremlu rozważano myśl zainicjowania w Finlandii politycznego chaosu. Chaos taki umożliwiłby przy pomocy czerwonej armii realizację objęcia władzy w Finlandii przez znanego fińskiego emigranta Kuusinen, będącego radykalnym komunistą.

Z artykułu „Prawdy” da się wyraźnie wyczytać rozczarowanie, z powodu niedojścia do skutku takiego upragnionego przez Moskwę rozwoju wypadków w Finlandii.

Powrót Żydów do Rzymu

SZTOKHOLM, 6. 7. — Według doniesienia czasopisma „Goeteborgs Handels- und Schifffahrtszeitung” z Rzymu, Żydzi i antyfaszyści powracają obecnie do tego miasta. Przywrócenie wszystkim tym osobom ich właściwych nazwisk i zaopatrzenia ich w odpowiednie dokumenty legitymacyjne stanowi nową olbrzymią trudność, ponieważ Żydzi posiadają liczne fałszywe dokumenty celem udowodnienia prawa na przybycie w dawniejszym czasie do Włoch lub przystąpienia do kościoła chrześcijańskiego.

Głos dnia

Występował on jako reprezentant tego komitetu podczas docho- dzień przeciwko znanemu generałowi Kornilowowi, który następnie został rozstrzelany. Później zajmował Poljański różne odpowiedzialne stanowiska w kierownictwie partii komunistycznej. Był on też czołowym członkiem organizacji bezbożnictwa, powołanej do życia przez bolszewików i pozostawał też stałym współpracownikiem dziennika urzędowego „Izwiestja”.

